

Nr 14.

Av herr **Lindhagen**, om reglering av arbetstiden för sjuksköterskor och sjuksköterskeelever.

Riksdagen anhöll år 1911 med anledning av en inom andra kammaren väckt motion, att en undersökning måtte verkställas av sjuksköterskors och sjuksköterskeelevers vid allmänna sjukvårdsinrättningar och s. k. distriktssköterskors arbetsförhållanden samt vidtaga de åtgärder, vartill undersökningen kunde giva anledning. Med anledning härav tillstattes en kommitté, som avgav ett betänkande, varefter saken framlades genom proposition till 1919 års lagtima riksdag, vilken huvudsakligen biföll det framlagda förslaget.

Bland de missförhållanden som föranlett utredningen var även den oskäligen arbetstiden, som sjuksköterskorna i regel voro underkastade. Kommittén hade därför föreslagit åtminstone någon reglering nämligen såvitt rörde nattarbetet. I propositionen däremot var saken ställd på framtiden och enskilda överenskommelser, till vilka man hoppades, att den föreslagna inspektrisen över sjuksköterskeväsendet skulle särskilt verksamt bidra. Det är emellertid uppenbart, att en så viktig fråga ej kan få överlämnas åt slumpen och den i varje händelse mycket ojämn tillämpning, som under sådana förhållanden måste komma att äga rum.

Då nu ifrågakommande urtima riksdag särskilt utlysts för att behandla framför allt arbetstidsproblemet, synes det vara på sin plats, att sådana med oskäligen arbetstid betungade yrkesgrupper, vilka sakna tillräckligt inflytande för att göra sig effektivt påminda i frågan, också bliva ihågkomna. På grund därav och då arbetstiden för sjuksköterskorna, även om den självfallet ej kan regleras lika schematiskt som för industriarbetarna, likväl är överhövan och nedbrytande för deras hälsa och andliga välbefinnande tillåter jag mig föreslå:

att riksdagen med anledning av propositionen nr 4 med förslag till lag om arbetstidens begränsning ville hos regeringen anhålla, att den nära därmed sammanhängande angelägenheten om skälig reglering av *sjuusköterskors och sjuusköterskeelevers arbetstid* måtte om möjligt till nästa riksdag framläggas till avgörande.

Stockholm den 21 augusti 1919.

Carl Lindhagen.
